

בש"פ 9112/17 - מדינת ישראל נגד עבדאללה קשוע

בבית המשפט העליון

בש"פ 9112/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עבדאללה קשוע

תאריך הישיבה: בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ט' בכסלו התשע"ח (27.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד בתשבע אבגז

בשם המשיב: עו"ד חאלד מנסור

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 2.3.2017 הוגש כתב אישום נגד המשיב, המייחס לו עבירות של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישה לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירת שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין; עבירת ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק העונשין; ועבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי כתב האישום, ביום 13.1.2017, הגיע המשיב בסמוך לשעה 2:40 לבית עסק בטירה (להלן: המקום),

עמוד 1

כשהוא אוחז אקדח בכל אחד מידי. באמצעות האקדחים האמורים ירה המשיב כ-6 כדורים לעבר דלת הכניסה למקום, תוך שהוא גורם לה נזק. המשיב עזב את המקום, ובהמשך - על פי האמור בכתב האישום - שב האחרון למקום ואסף את תרמילי הכדורים האמורים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 30.3.2017 הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' יקואל) - בהסכמת הצדדים - על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב; לאחר שהוסכם בין הצדדים על כך שקיימות ראיות לכאורה נגד האחרון. בתסקיר מעצר שנערך ביום 23.4.2017, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור המשיב לחלופת מעצר. זאת, בין היתר נוכח "רמת סיכון משמעותית למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה" שייחס שירות המבחן למשיב, ובפרט נוכח החשש "להתלקחות קונפליקט מול מעורבים אחרים" (להלן: התסקיר). את מסקנתו זו ביסס שירות המבחן, בין היתר, על המיוחס למשיב בכתב האישום; ועל כך שעונש מאסר שריצה המשיב בעבר בגין עבירת נשק לא היווה גורם מרתיע וממתן עבורו. בהמשך, הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) ביום 18.5.2017, על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב, נוכח טענותיו של האחרון בדבר עובדות לא נכונות שצוינו בתסקיר; ובדבר חלופה נוספת שיש בידו להציע. בתסקיר שנערך ביום 22.6.2017 ציין שירות המבחן כי טרם קיבל פרטים בנוגע למפקחים נוספים בעניינו של המשיב, ולכן חזר על המלצתו שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. ביום 12.7.2017 קבע בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור), נוכח הסכמת הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה ובדבר קיומה של עילת מעצר - כי יש לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. מאחר שחלפו 9 חודשים מיום הגשת כתב האישום נגד המשיב וטרם התקבלה הכרעה בעניינו, הוגשה הבקשה שלפניי, שבגדרה מבוקשת הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. לטענת המבקשת, מסוכנתו של המשיב ניכרת, בין היתר, מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום; מעברו הפלילי, הכולל ריצוי עונש מאסר בגין עבירת נשק; ומהתסקיר שהעריך את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב כמשמעותית. אשר לקצב שמיעת התיק, טוענת המבקשת כי בחודש פברואר ובתחילת חודש מרץ 2018 מיועדים להתקיים שלושה דיוני הוכחות; וכי במועדים אלה צפויה להסתיים הן פרשת התביעה, הן פרשת ההגנה. עוד ציינה המבקשת כי המענה לכתב האישום הוגש רק בסוף חודש אוקטובר 2017; וכי העובדה שעד כה לא נערכו דיוני הוכחות בהליך העיקרי נובעת בעיקרה מדחיות שהתבקשו על ידי המשיב ונוכח יומנו העמוס של בית המשפט.

המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, יש להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני נוכח קצב ההתקדמות האיטי של התיק. לדברי המשיב, בהינתן קצב התקדמות ההליך האמור, צפוי כי תידרש הארכת מעצר נוספת בעניינו בטרם יסתיים ניהול ההליך העיקרי.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה והאזנתי לטיעוני הצדדים, הכרעתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שלזכותו עומדת חזקת החפות - לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7627/12 מדינת ישראל נ' אבו כליב, פסקה 5 (25.10.2012)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול - בין היתר - את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את חלופי הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי (בש"פ 6699/14 מדינת ישראל נ' בן לולו, פסקה 26 (12.10.2014)). במקרה שלפניי, הואשם המשיב בעבירת נשק, המקימה חזקת מסוכנות נגד הנאשם (בש"פ 6553/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 3 (24.8.2017)). על כך יש להוסיף כי מסוכנותו של המשיב ניכרת אף מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום; ומתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של המשיב, שבו צוין כי

רמת המסוכנות הנשקפת מהאחרון היא משמעותית. אשר לקצב ניהול ההליכים, נוכח הערכת המבקשת שלפיה די יהיה במועדי הדיונים הקבועים לתחילת שנת 2018 כדי לסיים את פרשות ההגנה והתביעה; ונוכח העובדה שעיקר דחיית הדיונים בתיק נבעה מבקשות באי כוח המשיב, שהגישו את תשובתם לכתב האישום רק ביום 23.10.2017 - לא מצאתי כי אי קידומו של ההליך עד לנקודת הזמן הנוכחית מטה את נקודת האיזון לטובת שחרור המשיב ממעצר.

סוף דבר: מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 2.12.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 3690-03-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשע"ח (27.11.2017).

שׁוֹפֵט
